

Rodrik Melodar Gripendräkt

fram i mot en god strid. När ni kommit fram till Solriddarnas läger sökte du upp din farbror Rodrick, presenterade dig som "Irdin Gyllenspets" och framförde din önskan att följa honom i strid som hans väpnare (riddare behöver ofta väpnare).

Rodrick var lite skeptisk men efter du visade bevis om din "börd" som bastard (det andra silverbestiket med er släkt symbol) och de vapen trick som du lärt dig utav dina bröder, skrattade Rodrick glatt och tog emot dig med öppna armar. Rodrick som faktist nu var solriddarkapten med tio solriddare underställde sig, var mycket hjälpsam och tog dig under sina vingar. Däremot så tittade Rodricks solväpnare (riddare som strävar att bli solriddare) hatiskt på dig, han och andra solriddare misstuckte till din närvaro (de ogillade säkert oäktingar även deras egna), men din farbror försvarade dig inför dem när det behövdes. Trots detta fick du problem med Egi, han var mycket högfärdig och hade tydligen bestämt sig att göra din vistelse i lägret så plågsam som möjligt. Han använde dig som hans privata slaggpåse och såg till att du fick de jobbigaste, tråkigaste och ibland smutsigaste syslorna i lägret. Trots att Egins omilda behandlingen utav dig genomsågade han aldrig din förklädning.

Det som irriterar dig var att när du först såg honom tyckte du han verkade trevlig och blev nästan kär i hans vackra ansikte (tur nog blev du det inte).

Din första strid på slagfältet (och sista) var Slaget om Khanikel. Då du aldrig sett blodsutjutelse så extremt tidigare chockades du över denna nya inblick i mänsklighetens natur. Trots detta visade du en sällan skådad taperhet och dina förfäders andar bistog dig. Din farbror och Egin bekämpade de fanatiska nidlänningarna som som krigsgudar och krossade allt motstånd. Du red vid din farbrors sida under mmerparten utav striden men i stridslarmet skjildes ni under slutspurtan av slaget.

Slaget om Khanikel var nu i eftertanke ett lyckat slag, där många saggor skapades, där många legender besannades och där mycket av legender blev sedda. Själv såg du drakarna och deras mästare från Cereval, dvärgar och älvfolken i dess prakt när alla dessa bistod er i kampen mot Nidland och dess onskfulla pakt. Men även på nidlands sida kämpade odjur som tidigare endast nämnts framför en läger eld eller i åldriga böcker, samt vissa som inte setts av någon tidigare (bortsett från då möjligtvis nidlänningarna).

När slaget var över letade du och Egin efter honom bland alla liken. När ni fann honom trodde ni först han var död där han, i ett hav av lik, låg framför liket av en av de främsta nidländska häxmästarna. Denne hade tydligen använt sina sista demoniska krafter för att nedgöra din farbror. Lukten av bränt kött hemsöker dig ännu sedan den stunde när ni såg Rodricks ansikte.

Rodrick var dock bara medvetslös av smärtan orsakad av att ha förlorat sitt halva ansikte. Ansiktet såg ut som det smält bort och hade börjat smält att ruttna. Egin hjälpte dig att bygga en provisorisk bår och spände den sedan för egins häst. Efter att ha forslat Rodrick till fältskären stannade du sedan där med honom. Egin i sin tur gick runt och letade efter överlevande fiender (som han dräpte kallblodigt) och sårade allierade.

Rodrick som nästan blivit invalidiserad av sina skador tvingades gå i pension, du hörde att fältskären befarade att ett medelhårtslag mot huvudet nu skulle bli dödligt oavsett rustning. Rodrick tilldelades en bro att vakta i Jorpagna, behållande sina titlar. Han hade tydligen inga andra trevligare alternativ då han saknade mark och då han inte samtyckte till att vistas i kloster eller i borg (som invalid eller tiggare)resten av sitt jordliga liv.

Du beslöt dig att följa med din farbror till hans "pension" och den nu blivande Solriddaren Egin (ve och fasa) följde även han med (förmodligen för att skaffa stil poäng hos solriddar orden). Du hade länge funderat att berätta för din farbror om vem du egentligen var och lära Egin hut. Men du beslöt dig för att spräcka den självgode Egins bubbla och skämma ut honom offentligt.

För ungefär två veckor sedan beslöt du dig för att demaskera dig. Ni hade precis tagit in på värdshuset Grisens hjul, som var vid tillfället fullsatt. Du gick lungt fram till värdshusvärden och frågade om du kunde framföra en enkel visa för gästerna på kvällen. Värdshusvärden samtyckte, dock först efter din farbror uttryckt sig positivt om en glad sång och tittat uppmanade (med all sin auktoritet som solriddare) på värdshusvärden. Värdshusvärden fick därefter ett fånigt flin och blev mycket hjälpsam. Du gick in i ett avsides rum och bytte till en fin kvinnlig trubadur dräkt (som du köpt obemärkt några veckor tidigare i en klädaffär), gjorde dig ordning och frammanade ditt gamla jags skönhet. Därefter gick du upp på värdshusvärdens improviserade scen.

Egin och din farbror Rodrick blev minst sagt chockade när du kom ut oförklädd i en vacker kvinnodräkt och sjöng med din naturliga röst. Egin som den oborstade drummel kastade han sig fram och tafsade på dina bröst, samtidigt som han skrek att en man aldrig skulle klä sig så. Naturligtvis blev Egin chockad över att din kvinnoutstyrsel inte var en skicklig förklädnad (som han tydligen trott), så chockad att han inte var han inte förberedd för den präktiga snyttig du gav honom. Egin föll som en sten till marken och låg sedan där utslagen och blödande i näsblod. Du tittade ut över värdshuset och märkte den obehagliga dödstystadnaden som nu rådde, utanför tyckte du att du hörde en korp kraxa.

Rodrick som hållit huvet kallt släpade sedan dig upp på ert rum. Väl ensamma skrek och gormade Rodrick åt dig på ett sådant sätt att Odo skulle vakna, där han förklarade att han hatade lögnare, spioner och förädare. Därefter krävde han din sanna identitet, samtidigt som han med en kuslig och skärskådande blick (som det var omöjligt att ljuga inför) pressade den ur dig.

När Rodrick kommit över chocken, skrek han återigen till dig att att du gett din far gråa hår, att du orsakat ett enormt sökande efter dig, att man nu tydligen antagit dig som död och med all sannolik mördad av en fiende.

Vidare skällde Rodrick ut dig att en 15 åring och synnerligen inte en dotter av Furst Retiv inte hör hemma på slagfältet där hon deltar aktivt i stridens hetta. Därefter stirrade han kallt med sin blick, log och sade att tur nog visade du dig bra som en stridande väpnare och att tur nog hade man ännu inte avrättat någon syndabock för din skull. Sedan började ni smått prata om ditt hem, om din familj och om era minnen från det Gripendräkts furstedöme. Din farbror nämde aldrig varför han och din far var fiender. Men då Rodrick är något äldre än din far så har du dina misstankar...

När Rodrick och du lugnat er från era chocker reste ni er och gick ner till värdshusets församling och till Egin. Det sista Rodrick sade var att ni skulle hålla tyst om vem du var och att ni skulle diskutera om ditt problem du har med din far senare.

När ni gick ner tystnade återigen värdshuset. Egin som fortfarande låg kvar på den plats han "stupat" blev bryskt väckt utav Rodrick och ni begav er därefter in era rum, hämtade era saker och lämnade värdshuset en kort tid därefter. Egin har förgäves försökt att återfå sin ära och heder, genom att vara mycket underdåning och ständiga be dig ursäkt. Du har å andra sidan bibehållt dig känslökall gentemot honom (krypa ska han...).

Veckan som därav följde var mycket tyst och nästan ingen av ni tre samtalade mycket, och då endast om de praktiska sakerna (vi slår läger här, hjälp till att resa tältet, etc...). Under denna tid skapade du nu fram en ny identitet som Egin accepterat. Detta har dock irriterat din farbror, men då även han inser att det inte skulle vara särskilt smart att du reste oförklädd (särskilt inte i Jorpagna, två furstedömmen ifrån din forne fars). Du kallar dig nu hur som helst för Aistra Angertsdottir (från skeppet och dess kapten Angert) och din historia är stort sett densamma.

Aistra är en bastard till Furst Retiv som förfört (eller våldfört sig (du har inte riktigt bestämt dig och har beslutat dig för att Aistra inte vet vilket) på hennes mor. Aistras mor födde henne i lönndom, utan att förtälja detta för Retiv. Aistras mor (Miriam) gifte sig sedan med en hederlig smed vid namn Angert och han såg och kallade Aistra som sin egen. När hennes föräldrar dött i en hemsk olycka (som är för hemsk och smärtsam för Aistra att berätta om),

upptäckte Aistra sin mors dagbok och lärde sig sanningen. Fast besluten om att möta sina släktingar sökte Aistra upp Furst Retiv, men då han var synnerligen otrevlig berättade Aistra ej för honom att hon var hans dotter. Sedan fick hon höra att Retiv hade en broder (Solriddar Rodrick) och sökte upp honom förklädd till en pojke (då hon ville vinna hans respekt). Du var nöjd med din nya identitets levnads historia, den är varvad med ditt eget liv (men förvrängd till oigenkänlighet)samt har du tagit inspiration från diverse sagor.

När er tystnad sedan bröts av fyra individer (Barak Björngadd, Smirkol Gebinos och bröderna broder Negos och broder Lanok) som slog följe med er, var din historia färdig. Bortsett Barak Björngadd som du är nästan förälskad i, har de tre övriga irreterat eller besvärat dig på många sätt.

Ni vandrar fortfarande på väg mot Rodricks bro och beräknas vara framme vid morgondagen eller under natten beroende om ni övernattar eller rider i natten. Du vet inte riktig var de fyra andra är och känner dig nervös inför några av dem. Dessutom är din forne far tydligen dig på spåren så du är både misstänksam mot nykomlingar som du är försiktig.

Du blev snabbt antagen, svor eden och påbörjade ditt lärdoms stadiet (för att bli solriddare) och blev solväpnare. Solväpnare låter som en låg position, men egentligen är man en riddare som tjänar en solriddare, mer som hans vapen broder än som hans väpnare. Ditt lärdomsstadiet har ännu inte upphört och din herre och läromästare är Solriddar Rodrick.

Du har under ditt liv som riddare lärt upp de unga pojkvaskarna, som strävat efter riddarskap som väpnare, stridens konster (eller rättare sagt använda dem som slagpåsar) med eller utan deras samtycke. En utomstående skulle säga att du mobbade dem, men du ser det mera som att du gav dem en hård men nödvändig lektion om livet. Trots allt de svaga skall rensas ut och de starka återstå.

Din starka attityd har medfört att få har velat tjäna dig som din väpnare, utan du har fått väpnare tilldelade till dig, vilka mången gång lämnat dig då ditt uppträdande mot dem till slut fick de att ge upp.

För c:a ett halvår sedan kom en individ till solordens läger, som för tillfället var i Nidland och bekämpade Etins fiender, Nidländska armén. Individen krävde att bli solriddar Rodricks väpnare och hävde sig vara en bastard med furstligt blod. Närmare bestämt utav Fursten Retiv Gripendræktens blod (Gripens furstedöme, Jorpagna), en person som knappast skulle fläckt sitt namn genom att tillåta en bastard uppstå. Givetvis trodde alla att detta skymfande påstående vara osanning, men när individen "bevisade" sin börd (genom att uppvisa ett silver bestick med Gripendræktens släktsymbol), blev Riddar Rodrick, Furst Retivs bror och fiende) förvånad, granskade individen, sedan skeden och därefter emottog "honom" som sin väpnare.

Irdins närvaro var som skymf mot riddarväsendet (ansåg du då). "Han" utstrålade ett klen och nästan flickaktigt utseende, "han" hade en olust till att tvätta sig och gick för ofta i samma kläder. Allt detta fick dig att besluta att lära upp "Irdin" mer hårdhänt.

I Irdins första slag, och det sista slaget mot Nidländska armén (slaget om Kuzerstan) sårades riddar Rodrick svårt av svartkonst och förvånansvärt nog uppvisade "Irdin" ett utomordentligt mod och stor tapperhet, ni slogs nästa sida vid sida under hela slaget. Du övervägde då länge på att bli mer vänlig och rekommendera "Irdin" för tapperhets utmärkelse, men det gjorde du inte.

Du och "Irdin" lyckades förlora er gemensamme herre, Solriddar Rodrick, i stridsvimlet som uppstod i de sista faserna av slaget. Det var under denna tid som Solriddar Rodrick åsamkades sina skador. Du skäms fortfarande lite över att du inte var tillräckligt observant och inte kämpade vid hans sida. När slaget var över letade du och "Irdin" efter hans kropp, befarande att han blivit dräpt. När ni fann hans kropp fann ni honom i det hav av fallna fiender (som förmodligen nedkämpas av Solriddar Rodrick), vid liket av den svartkonstnärns vars sista demoniska krafter tillfogat Solriddar Rodrick hans allvarliga skador.

Solriddar Rodrick låg på mage med ansikte vänt ner mot marken, du känner fortfarande lukten av bränt kött när du tänker tillbaka till den stunden, ni fann honom medvetlös av chocken att förlorat halva sitt ansikte. Du och "Irdin" förde honom på en provisorisk bår dragen av din häst till fältskären. "Irdin" stannade du hos honom och du gick ut och letade efter fiender att dräpa och hjälpte de sårade som kämpat mot Nidländska armén.

Slaget om Khanikel var nu i eftertanke ett lyckat slag, där många sagor skapades, där många legender besannades och där mycket av legender blev sedda. Själv såg du drakarna och deras mästare från Cereval, dvärgar och älvfolken i dess prakt när alla dessa bistod er i kampen mot Nidland och dess ondskefulla pakt. Men även på Nidlands sida kämpade odjur som tidigare endast nämnts framför en lägereld eller i åldriga böcker, samt vissa som inte setts av någon tidigare (bortsett från då möjligtvis Nidlänningarna).

Solriddar Rodricks skador visade sig så svåra att han tvingades på grund av dessa att gå i "pension". Som "pension" fick Rodrick tullrätten till en välbyggd sten bro i Jorpagna, samt rätten till husrum på det närliggande värdshuset. Rodricks plötsliga behov av pension kunde komma bättre, du var då mycket het för platsen som solriddare och du beslöt dig för att eskortera din herre till hans pension, och därefter rida tillbaka och dubbas till riddare. Irdin som var Rodricks väpnare (och på sätt och vis din) följde med likaså och ni tre begav bort.

Resan till bron har nu tagit ca ett kvartal och dina chanser att bli riddare har visat sig bli mycket mindre (detta på grund utav) "Irdin" och dina problem har förmodligen bara börjat.

För två veckor sedan besökte ni värdshuset grisens hjul. "Irdin" som tidigare varit mycket tystlåten men nyfiken, gick plötsligt fram till värdshusvärden och bad om tillstånd att sjunga en liten hymn samt tillgång till ett rum där "han" kunde göra sig i ordning.

Till din fasa kom "Irdin" tio minuter senare ned från rummet klädd som flicka och började sjunga med kvinnostämma. Din reaktion som var lite blandad av panik såsom av vrede resulterade att du kastade dig mot "Irdin" för du tog ett saftigt tag i "hans" "falska" kvinnobröst och samtidigt som du skrek att en man aldrig skulle klä sig en kvinna. Du frös av förvåning när "Irdins" bröst visade sig vara äkta (det kände du). "Irdin" gav dig orden snyting (ganska lik (men betydligt kraftigare) de som du tidigare gett "honom") och slog dig "knockout"...

Du vaknade av att Rodrick hällde vatten över dig och släpade ut dig från värdshuset. Du vet inte hur länge du var ute, men ditt uppträdande medförde att Solriddar Rodrick beslöt sig för att inte gästa värdshuset. Det du under tysta vecka som följde, lyckades uppsnappa av "Irdin", trots hennes kyliga attityd mot dig (inte för att du anser hennes attityd mot dig felaktig med tanke på hennes uppvaktning) att hon kallar sig Aistra Angertsdottir, men du misstänker hon heter någonting annat och att hon är en nära släkting till Rodrick.

Du har starka misstankar att Aistra i själva verket är Furst Retivs försvunna (och förmodad mördade) dotter, men du hoppas att så inte är fallet, då det skulle betyda att du dessutom varit ohövvis mot en adelsdam av hög börd. Dessvärre pekar "Aistras" är mycket skön och nästan sagolikt fager (dvs när hon visar sin rätta identitet som kvinna) och Furst Retivs försvunna dotter är beskriven som den skönaste blomman som Jorpagna, haft stoltheten att frambringa på Ereby.

För en dryg vecka sedan stötte ni hopp med fyra individer. Dessa var: en storväxt och synnerligen kraftig barbar (Barak Björngadd), en ofrälse (Smirkol Gebinos) och två munkar av Etin (Lanok och Negos af Palgri). Dessa fyra bröt tystnaden mellan er tre och den gångna veckan har förbättrat (förhoppningsvis) de flesta av Rodrick åsikter om dig, men den munterhet som tidigare utmärkte honom har ännu inte återkommit och det känns nu som om han önskar att han vill bli av med både dig och Aistra.

Så där går nu ni tre tillsammans med de fyra andra åt samma håll och slutet på din eskort är nära. Det verkar som din riddar karriär kommer fläckas och därmed blir din solriddar karriär uppskjuten på en obestämd framtid då du uppträtt ohöviskt mot en förklädd skön dam, och det är förmodligen bara början ty problem kommer oftast i tre (eller var det fyra...).

Solriddar Rodrik Melodar Gripendräft, Riddaren av det svepande svärdet : Din farbror, numera pensionerad riddare och din färdkamrat. Du har vårdat honom för de skador han ådrog sig vid slaget om Khanikel. Där en av Vicotniks onskfulla lärlingar åsamkade svåra skador på Rodricks ansikte och gav svåra men på armar och rygg. Hans vänstra sida av ansiktet är svårt deformerat av ärret som bildades av den onskfullas beröring. Fältskären berättade att om han någonsin skulle få en kraftig träff på samma sida skulle han dö ögonblickligen.

Roderick är 54 år gammal och ser rätt sliten ut på grund av sin skada. Innan han fick sin skada skulle man inte tro att han var över 30 år, och om han inte skadats så svårt skulle han blivit befodrad till Prior (det vill säga motsvarande kompanibefäl). Du ser din farbror som din riktiga far. Han påminner dig om de sidor du gillade hos din far, och då han behandlar dig som sitt barn (och inte som ett värdelöst kreatur som kommer kosta dyrbar mark)även efter han fick reda på din sanna identitet.

När du var liten så bråkade din farbror med din far, du var för liten för att förstå vad det rörde sig om, och än idag vet du inte vad bråket gick ut på. Du misstänker dock nu att Rodrick donerat dyrbar mark till kyrkan, du tror dig minnas att din far (Furst Retiv) också nämde något om det och din farbror är så fanatiskt troende att det förmodligen är sanning. Det finns luckor i denna misstanke (såsom att det faktiskt är Rodrick som verkar mest ilsken över den mystiska händelsen).

Kvar är det faktum att de båda anser den andre vara död och vägrar tala mer om den saken, samt att de ser den andres namn nästan som en grov svordom.

Genom dina kontakter på värdshuset har du noterat att din fars hejdukar är dig på spåren och att det är en tidsfråga innan de hittar dig. Efter att du hjälpt din farbror till dennes bro, som han fått för sitt hjältemod för riket, lämnar du honom för att dra ut och äventyra i världen ensam. Du hoppas att han ska förstå.

Din nuvarande (snart forne) herre, du har varit hans vapenbroder i 3 år och du har lärt dig respektera honom. Du sörjer faktiskt lite över att han är tvungen att avbryta sin tjänst som stridande solriddare och att ni inte kan strida tillsammans längre. Du tycker det är skönt att din tid som solriddare kanske nu kan komma.

Dessvärre så har historien med Solriddar Rodricks (forne?) väpnare och släkting orsakat att du och Rodrick har slutat prata med varandra och det känns jobbigt att vandra tillsammans. Du längtar faktiskt bort från gruppen, men du har försvurit dig till att hjälpa Solriddar Rodrick till hans nästa tjänste plats, hans bro.

Trots att ni har olika livsmål och filosofier, har han varit tolerant och sett dina finare sidor. Du ogillar tanken att en såpass skicklig och ryktbar riddar som han tvingas sysselsätta sig på ett så snöpligt sätt som tullare. Hans trevliga humör och sinne för humor har gjort honom till en glad ljuspunkt i svåra stunder. Man kan säga att du ser honom som din fader, även fast du inte skulle instämma med detta (kanske dock undermedvetet och att du önskar att han var det.), men en trygg faderlig stämning utstrålar över honom. Du anser att han var en god, tapper och målmedveten krigare, en hjälte bland folket och ett föredöme för riddarna.

Hans skador är på hans rygg, ansikte och bröstorg. Fältskärens åsikt var att nästa kraftiga slag mot huvudet, blir direkt dödligt pga skadan.

Solriddar Rodrick kommer från en furstlig familj i Jorpagna, trots att han var

den äldsta sonen blev han inte Furste när hans far skulle efterträdas. Hans bror Retiv hade på något sätt konspirerat mot Solriddar Rodrick och förmått sin far att göra honom arvlös i släkten Gripendräft. Detta gjorde Solriddar Rodrick rasande och efter detta så har stark fientlighet rått mellan honom och Retiv. Solriddar Rodrick har många gånger utmanat Retiv på duell, men Retiv kunnig i Solriddar Rodrick skicklighet har gång på gång avböjt. En månad innan Aistra kom och sökte sig till er kom ett sändebud från Jorpagna och efter häftigt gräl mellan de båda flydde sändebudet blödande bort från Solriddar Rodrick. Din herres kommentar till hela var att hans bror ville få det klargjort om Solriddar Rodrick orsakat Furst Retivs förlust och att sändebudet fick mer än ett bud tillbaka...

Solriddar Rodrick Melodar, Riddare av det Renande svärdet: En Etins förkämpe, en solstråle bland soldaterna. Han provas nu svårt av Etin för att han ska inse att även Etins förkämpar kan förlora om de blir för självupptagna. Din lille bror, broder Negos, har tydligen mött denna ädle solriddare i de dagar han verkligen var en Etins förkämpe.

Han mötte tydligen en av de svarta makternas kämpar i slaget om Khanikel vilka sårade honom i och med att han besegrade honom. Den mörkes bländverk sårade dock den ädle Solriddar Rodrick och ärrade för alltid hans kropp. Men i Etins rike kommer med hans välvilja så skall skadorna läkas förgott.

Men Etin vakar över honom och då Etin är nöjd med honom kommer han att belönas för de välgärningar han gjort i Etins tjänst. Etin kanske väljer att läka skadorna redan här i livet, när Solriddar Rodrick gjort bättring, visat uppoffring och sonat.

Hans yngre bror, Furst Retiv Gripendräft är väl ansedd man vid Zorakinska hovet och en god välgörare till kyrkan. Furstens familj har varit förföljd av olyckor och furstens två döttrar har dött (den sista dotterns kropp har aldrig blivit funnen och man söker fortfarande efter henne och hennes mördare). Solriddar Rodrick verkar dock uppskatta sin broders olycka, då Furst Retiv (enligt Solriddar Rodrick) stal sin äldre brors plats som furste. Fientlighet råder ännu dem emellan och Furst Retivs ovilja att möta Solriddar Rodrick i en ärlig duell (om fustetronen) har bara förvärrat den.

Solriddar Rodrick reser nu tillsammans med sin väpnare och med en avlägsen yngre kvinnlig släkting. Den sistnämnde sökte upp Solriddar Rodrick för att hålla kontakten släkten sinsemellan. Solriddar Rodrick har tagit henne under sina vingars beskydd och har övertalat henne att vistas med honom för en tid.

Han är en skum typ som kan klassas som en extremt girig, kleptomanisk och lömsk individ. Du såg genast på honom att han var en av tjuvarnas släkten, hans tjuvbrännmärke (tjuvar straffas oftast med att brännmärkas) från Erbos vittnade om detta tydligt. Vidare så är han förmjukande klen och om det inte var för Barak skulle du nog dräpt honom på fläcken (trots allt har tjuvar och annat slödderpack har förbrukat sin rätt att leva). Han håller nästan Aistra och hennes förhåvanden under bevakning och även verkar han tro att hon inte är den hon hävdar, då du tycker att han tittar på henne som hon vore en stor skatt (Han har dock menat (vid tillfrågan) att han finner henne skön att vila ögonen, men hans giriga blick menade något annat).

Bortsett från att han förmodligen är duktig som tjuv, är han synnerligen duktig på kastknivar och knivar i allmänhet. Hans bevapning är ett fint kortsvärd (förmodligen stulet) och sex kastdolkar. Sedan är han nästan omänskligt vig (trots att han är så spinkig och förmodligen mycket svag). Han är förmodligen svagare är medel individen, det enda som hävdar motsatsen är att han kan svinga sitt svärd och kan med lätthet svinga upp sig i det mesta.

Han anletsdrag påminner starkt som de hos en gams, med hans små (och nästan grislika) ögon insjunkna i deras hål som kronan på verket. Håret hans, är bakåtkammat i dess eget fett och generellt ger han ett dåligt samt sjukt intryck. Han är däremot särskilt mån om sin lukt och således är han ständigt omsvept utav en syrlig (och behaglig) doft av någon exotisk parfym.

Det som är mest märklig med honom, är nog hans ytterst välvårdade tänder (som dock är aningen missbildade), trots att du sällan ser honom borsta dom.

De få ljusa sidor hos honom, är att han är en bra sagoberättare, kan många lustiga historier och är tämligen kunnig inom fingerkonster samt gyckelkonster.

Rodrik Melodar Gripendräft

Grundegenskaper

Särskilda förmågor

Styrka (STY)	(3) (14)	5 PSY för att träffa
Fysik (FYS)	(2) (11)	- valfri kroppsdel
Smidighet (SMI)	(3) (16)	- med maximal skada
Intelligens (INT)	(3) (15)	Sanningens ondblick
Psykisk kraft (PSY)	(2) (11)	- PSY mot offers PSY grupp
Karisma (KAR)	(1) (7)	- offret känner sig illa till mods
Storlek (STO)	(4) (18)	- det får -3 på samtliga färdigheter
Hjältepoäng: 2		- dess lögnar genomskådas

Färdigheter

PRIMÄRA YRKES/SEKUNDÄRA

Bluffa	6	Administration	16	*Bastardsvärd	20, 2h
Finna dolda ting	14	Kulturkännedom		Dolk	12
Första hjälpen	4	- Allmän	16/B4	Lans	15
Gömma sig	12	- Zorakin	19/B4	*Tvåhandssvärd	22
Hoppa	-	Geografi	14/B3	Sköld	17
Klättra	-	Heraldik	17/B4	Avväpna	8
Köpslå	12	Knopar	9	Dra vapen	16
Lyssna	7	Muta	12	Duellera	12
Rida	22	Räkning	14/B3	*Bastardsvärd	
Sjunga	16/B4	Schack & Brädspel	11	+ Sköld	19
Slagsmål	14	Spela Luta	10/B2	Lans och sköld	15
Smyga	9	Språkkunskap	11/B3	Strid till häst	18
Spåra	3	Taktik	12		
Stjäl föremål	9	Tigga	11	* på grund av din sänkta styrka kan du ej använda	
Upptäcka fara	16			styrka kan du ej använda	
Värdera	15	Rykte, Erebe	7	färdigheten (2h betyder	
Övertala	7			att du kan använda vapnet	
				med två händer)	

Språk Tala Läsa/skriva

Jorpagniska	24/B5	22/B5
Zorakiska	16/B4	17/B4
Kardiska	14/B3	7/B2
Feliciska	10/B2	-

Utrustning

Bomullsskjorta (långarmad), bomullsbyxor (med ringbrynja över), Svarta Solriddar Tabarden, svarta Yllemanteln, Hårda varma läderstövlar

Beväpning:

- 1 Fint Bastardsvärd
- 1 Fin Sköld med din exakta heraldiska symbol
- 1 Fin dolk
- 1 Heltäckande förstärkt ringbrynja
- 1 Reparerad hel hjälm

i bältet:

- 2 Vattenskin (Rymmer 5 l)
- 1 Börs á 650 Silverpenningar

1 Rymlig ryggsäck:

- 1 Uppsättning vanliga kläder

- 2 Uppsättningar underkläder
- 1 Pensions handling
- 1 Stor säck (nedpackad)
- 14 Dagers proviant
- 1 Set flinta, stål och fnöske
- 2 Facklor
- 1 Uppsättning bestick+1 tallrik
- 1 Sovfäll

1 Tungt tränad stridshäst "Isra", med tillbehör (sadel, etc) (egen)

- Ägandebevis för en bro, Gröna
- Rätten att ta tull vid bron
- Rätten att förfoga över valfritt rum
- för två på värdshuset Gröna Gripen